

Sygn. akt I C 467/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Beata Sokalska

Protokolant Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. M. (1), M. M. (2), A. S.

przeciwko (...) S. A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powodów następujące kwoty :

- M. M. (1) 20.000,00 złotych (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 27 grudnia 2010r. do dnia zapłaty

- M. M. (2) 20.000,00 złotych (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 27 grudnia 2010r. do dnia zapłaty

- A. S. 10.000,00 złotych (dziesięć tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 27 grudnia 2010r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powodów M. M. (1), M. M. (2) i A. S. kwoty po 3.174,78 złotych (trzy tysiące sto siedemdziesiąt cztery złote 78/100) dla każdego z nich tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej (...) S. A. w W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kłodzku) kwotę 1.000,00 złotych tytułem 1/2 opłaty sądowej, od ponoszenia której powodowie M. M. (1) i M. M. (2) zostali zwolnieni;

IV. nakazuje stronie pozwanej (...) S. A. w W. uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kłodzku) kwotę 235,23 złotych tytułem zwrotu wynagrodzenia biegłego.

Sygn. akt I C 467/12

UZASADNIENIE

Powodowie M. M. (1), M. M. (2) domagali się w pozwie po 20.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia za krzywdę po śmierci syna, a powódka A. S. kwoty 10.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia za śmierć brata.

W uzasadnieniu podali, że w dniu 05.06.2010r. w miejscowości S. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego śmierć poniósł S. M., syn i brat powodów. Sprawca wypadku był ubezpieczony z tytułu OC w dacie zdarzenia u pozwanego. Pozwany w toku likwidacji szkody wypłacił na rzecz powodów M. i M. M. (2) kwoty po 10.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia i po 5.000,00 złotych tytułem odszkodowania wskutek pogorszenia sytuacji życiowej po śmierci syna. Pozwany odmówił wypłaty zadośćuczynienia na rzecz A. S..

Zdaniem powodów pozwany winien był przyznać najbliższemu członkowi rodziny osoby zmarłej odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Śmierć osoby bliskiej w wyniku czynu niedozwolonego powoduje osamotnienie bliskich, cierpienie i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej. Zmarłego z powodami łączyły bardzo zażyłe więzi rodzinne. Kilka lat przed śmiercią, zmarły rozwiódł się ze swoją żoną, wobec czego często bywał u powodów wzajemnie się wspierali, powodowie opiekowali się swoimi wnukami- dziećmi zmarłego. Syn powodów był operatywny, pomagał rodzicom, z uwagi na ich stan zdrowia woził ich do lekarza i stanowił dla nich wielką pomoc. Powodowie nie mogą pogodzić się z utratą syna, wskutek jego śmierci stracili poczucie bezpieczeństwa, pomoc w życiu codziennym i gwarancję pomocy w przyszłości.

Zmarły pracował w firmie siostry powódki A. S.. Z uwagi na swoją rzetelność oraz bliskie relacje rodzeństwa był wielką pomocą dla siostry, służył dobrą radą i wspierał ją w działaniach. Okoliczność wspólnej pracy dodatkowo zbliżyła rodzeństwo, wszystkie trudne decyzje podejmowali razem i zawsze mogli liczyć na wzajemne wsparcie we wszystkich sytuacjach życiowych. Po śmierci brata powódka odczuwa pustkę i żal.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podali, że wypłacili powodom M. i M. M. (2) stosowne zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią ich syna. Nie można zgodzić się z uzasadnieniem żądania zadośćuczynienia przez wskazanie, że mają teraz utrudniony kontakt z wnukami, ponadto pozwany zarzuca, że dowożenie ich do lekarzy nie jest podstawą roszczenia o zadośćuczynienie lecz o stosowne odszkodowanie.

Pozwany sprzeciwił się także żądaniu powódki A. S., bowiem uzasadniła swoje roszczenie tym, iż traktowała brata jak zaufanego pracownika, a jej "strata" wynikająca ze śmierci brata spowodowała wyłącznie reperkusje dla prowadzonej przez nią firmy. Ponadto zmarły mieszkał ze swoją partnerką życiową, a nie z powodami co musiało mieć wpływ na kontakty i zażyłość powodów z ich synem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Syn i brat powodów S. M.zginął w wypadku drogowym w dniu 05.06.2010r.

(dowód: kserokopia skróconego aktu zgonu- k. 15)

Sprawca wypadku był ubezpieczony u strony pozwanej w (...) S.A. w W. z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(bezsporne);

Powodowie byli bardzo zżyci ze zmarłym synem, który mieszkał blisko nich. Syn przyjeżdżał do nich codziennie, pomagał rodzicom we wszystkich sprawach życia codziennego, woził do lekarzy, po zakupy, a rodzice pomagali mu w opiece nad jego dziećmi.

(dowód: zeznania powodów k. 93v-94v);

Życie powodów rodziców zmarłego zmieniło się po śmierci syna, całkowicie załamali się psychicznie, zamknęli się w sobie, odizolowali od rodziny, a powódka M. M. (1) na skutek doznanej tragedii podjęła próbę samobójczą.

(dowód: zeznania powódki A. S.k.94, św.J. K., I. K., D. S.k. 111-112v);

Powódka A. S.była również bardzo związana emocjonalnie ze swoim bratem. Z uwagi na wspólną pracę widywali się codziennie, zmarły pomagał jej w opiece nad niepełnosprawnym dzieckiem, stanowił dla niej wsparcie w podejmowaniu ważnych decyzji.

(dowód: zeznania powódki A. S.k. 94, św.I. K.k.112, św. D. S.k.112);

Śmierć S. M. spowodowała u powodów M.i M. M. (2) ból, uczucie pustki życiowej, łączyła ich z synem silna więź emocjonalna, byli oddani synowi i wnukom, a on stanowił dla nich wsparcie i dawał poczucie bezpieczeństwa. Powodowie z dziećmi i ich rodzinami tworzyli zintegrowaną emocjonalnie wspólnotę rodzinną.

(dowód: opinia biegłego k. 118-124);

Powódka M. M. (1) po śmierci syna przeszła ciężki uraz psychiczny, utraciła chęć życia, korzystała ze wsparcia psychologa, przyjmowała leki uspokajające bo pozostawała w stanie depresji.

(dowód: opinia biegłego k.123-124);

Powódka A. S. blisko była związana ze swoim bratem S. M., łączyła ich silna więź emocjonalna, nagła śmierć brata spowodowała u niej szok psychiczny, miała problemy z zaśnięciem, przyjmowała leki uspokajające.

(dowód: opinia biegłego k.127);

Sąd zważył

Bezsporne jest, że pozwany (...) S.A.w W. ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 05.06.2010r., w którym zginął syn powodów M.i M. M. (2), a brat powódki A. S..

Poza sporem jest, że pozwana wypłaciła powodom M.i M. M. (2) kwoty po 10.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia i odmówiła wypłaty zadośćuczynienia siostrze zmarłego A. S..

Spór powstał na tle wysokości zadośćuczynienia dla powodów M.M. M.i prawa do niego powódki A. S..

Zdaniem Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Przewidziane w art. 446 § 4 k.c. zadośćuczynienie służy zrekompensowaniu krzywdy po stracie osoby najbliższej, a zatem uszczerbku dotyczącego strony osobowości człowieka. Krzywda objawia się w postaci cierpienia, bólu, poczucia osamotnienia, wstrząsu psychicznego wywołanego nagłą śmiercią osoby najbliższej, koniecznością zmiany życia.

Powodów ze zmarłym łączyły silne więzi emocjonalne i rodzinne.

Zmarły po swoim rozwodzie otrzymał prawo do opieki dla dziećmi. Powodowie M.M. M. pomagali mu w opiece nad nimi. Z synem i wnukami spotykali się codziennie. Troska i potrzeba dbania o syna i wnuki wypełniała treść ich życia, dostarczała radości, dawała poczucie sensu życia. Syn był dla nich również pomocą, otaczał ich opieką, dawał poczucie bezpieczeństwa i gwarancję na przyszłość.

Tragiczna śmierć syna spowodowała u powodów ostry wstrząs psychiczny, utracili sens i radość życia, bezpowrotnie stracili gwarancję wsparcia i pomocy ze strony ich syna.

Powódka Anna Sypek z chwilą śmierci brata straciła najbliższą osobę, z którą wiązała ją silna więź emocjonalna i rodzinna. Brat był osobą, która wspierała radą, zawsze służył pomocą, pomagał opiekować się niepełnosprawnym dzieckiem powódki, mogła zawsze na niego liczyć, a tragiczna śmierć brata zniweczyła to.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie uwzględniła całokształtu okoliczności faktycznych, mających znaczenie dla ustalenia krzywdy powodów, co skutkowało zbyt niską kwotą zadośćuczynienia dla powodów M.M. M.i odmową przyznania zadośćuczynienia powódce A. S..

Zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 § 4 k.c. nie jest zależne od pogorszenia sytuacji materialnej osoby uprawnionej i poniesienia szkody majątkowej, a jego celem jest kompensacja doznanej krzywdy, a więc złagodzenie

cierpienia psychicznego wyrządzonego śmiercią osoby najbliższej i pomocy pokrzywdzonemu w dostosowaniu się do zmienionej w związku z tym jego sytuacji. Zadośćuczynienie przewidziane w art. 446 § 4 k.c. jest odzwierciedleniem w formie pieniężnej rozmiaru krzywdy, która nie zależy od statusu materialnego pokrzywdzonego. Jedynie rozmiar zadośćuczynienia może być odnoszony do stopy życiowej społeczeństwa, które pośrednio może rzutować na jego umiarkowany wymiar i to w zasadzie, bez względu na status społeczny i materialny pokrzywdzonego. Przesłanka "przeciętna stopa życiowej" ma charakter uzupełniający i ogranicza wysokość zadośćuczynienia tak, by jego przyznanie nie prowadziło do wzbogacenia osoby uprawnionej, nie może jednak pozbawić zadośćuczynienia jego zasadniczej funkcji kompensacyjnej i eliminować innych czynników kształtujących jego rozmiar

(vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2012r. sygn. (...)).

Mając na względzie przytoczone wyżej okoliczności, Sąd uznał, że adekwatnym zadośćuczynieniem kompensującym krzywdę powodów M. M. (1) i M. M. (2) będzie zadośćuczynienie w kwocie po 30.000,00 złotych dla każdego z nich. Skoro powodowie otrzymali od pozwanej kwoty po 10.000,00 złotych, to Sąd zasądził dalsze zadośćuczynienie w wysokości po 20.000,00 złotych.

Sąd uznał też, że adekwatnym zadośćuczynieniem kompensującym krzywdę powódki A. S. będzie zadośćuczynienie w kwocie 10.000,00 złotych i taką kwotę zasądził na rzecz powódki A. S..

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając ją w całości od strony pozwanej na rzecz powodów. Koszty te stanowią opłatę sądową 500 złotych, 2.400 złotych koszty zastępstwa procesowego ustalono starannie do § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokacie, 17 złotych opłata skarbową od pełnomocnictwa, pełnomocnictwa substytucyjnego, oraz kwota 152,12 złote tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa pełnomocnika powodów na rozprawach przed Sądem (zgodnie ze spisem kosztów k. 155).

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał uiścić stronie pozwanej jako przegrywającej proces kwotę 1.000 złotych tytułem ? opłaty sądowej, od ponoszenia której powodowie M.M. M. zostali zwolnieni oraz kwotę 235,23 złotych tytułem zwrotu wynagrodzenia biegłego.